

„Danstieren“ et ugentligt Anheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika. Udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Aftenfreden.

Ru Sol i Vesten daler stille ned. Og Stjernerne, de blive nu saa lange. Ru kommer Ratten med sin lille Fred Og Hvilte til de mange, mange, mange. Hvilte Rm blev træt af Dagens Strab og Strid.

Ru lovdre Fuglen paa sin Aftenlang I Stovens Top, mens Rattens Rlor ned daler; Ru Svømmens Engel gaar sin lille Gang, Og luffer i, og luffer op, og mæler. Ja luffer i for Verdens vrede Stal, Og luffer op for Verdens indre Kærne, Og mæler Billeder i Tusindtal. Al Landet hit i Svigebens Rierne.

O, denne Stilhed griber dybt min Aand, Jeg føler Himlen nær i Aftenfreden, Jeg mærker, at jeg knyttet er med Aand Saa stærkt, stærkt faldt til Svigebens Mit Liv er ikke endt med dette Spand Af forte Timer her i Stovens Dale, Jeg gaar igennem Døden til et Land, Hvor Livet lever ret i Himmelfale.

O, Jesus, mind mig om hver Aftenstund, Og Jesus Aften kommer snart, den sidste, Da ogsaa jeg skal føle Dødens Blund, Da hvor en jordbillt Traad skal evig briste, Da jeg skal lige Verden her „Gobnat“! Og være evig, evig rigtig hjemme; O Jesus, vær hver Dag min bedste Stat, Tag varig Bolig i mit Hjerte gemme!

O, Jesus, gør min sidste Aften god, Bred Himmelfreden over mig som Lagen, Og ret min sidste Tanke paa dit Blod, Dit Kors, din Død; thi det er Døvelagen. Lad Sjælen gaa til Hvide i den Tro, At du, o Frelser, har betalt min Brøde, Og lad den love i en helig No Til hin den store, store Morgenrøde. Trilant, Mich.

Tidernes Tegn.

1. Kunne vi vide noget om de sidste Tider? Og er det vor Pligt at lægge Mærke til og tyde Tegnene? Herpaa svare nogle: Vi kunne og skulle intet vide derom og anføre saa, at „Dag og Time ved intet Menneske.“ Men er det saa ensbetydende med „Tiden“, saa vi heller intet kunne vide om Tiden, naar Enden nærmer sig? Slet ikke; thi hvorels kunde da Jesus befale sine Disciple at agte paa Tegnene for Endeperioden (Math. 24, 32. 33)? Nej, Tegnene skulde netop være dem en Hjælp til at anføre dem først til at vaage, dernæst til med Glæde at oplyste deres Hoveder, forbi deres Forslængning slundede til. — Der fortæller, at flere Aar før den tyff-frankie Kirke begyndte, havde nogle Discipler været i Frankrig og befet de mulige Slagmarker, lagt Planer og tegnet Kort af Bjerge, Byer, Bændløb, Støoe, Marker, Baner og Beje — og at dette Forudkendskab til Tærænet og Landet var for en stor Del Aarsag til Krigens heldige Udfald for Tyrkland.

nu om Dage? Jo, at „Kende“ tager Pladsen for at „tro“. Deraf de mange oppuadede Lærere ved vore skoler og mindre Dannelsesanstalter og Unioersiteter, hvor Ungdommen paa en fin Raade gennem Undervisningen ledes frem til, hvad der lyder saa stont, at „sænke sig selv“, d. e. gøre sig selv til sin egen Gud. Og hvad er saa mangt og meget af disse looprifte Resultater, som Bidsen- skaben er kommen til? Straamænd, som inden saa Aar ere omstyrede af andre „Bidenstabsmænd“, og de have saa fat deres egen af dem fornede Straamand i Stedet. „Tro“ er et forhadt Ord nu om Dage ogsaa af de fleste paa det religiøse Omraade. Forbi Fornuften vil spille Mester ogsaa over Gud og hans Ord, saa have vi de mange Sekter og de mange Bibelkritikere.

denne Spørgsmaal — om „Dew y“ eller „Schleg“? Eller der spilles en Deklamators Rolle med mange lærde Fraiser, tales om, hvad den saakaldte Kundskab og Bibelkritik nu har reduceret Bibelen til. Eller der prædikes om Loven, men aldrig bruge den, lig en beltroier et tneget Sværd, hvor det kunde bide fra sig, om det blev brugt, men han bruger det aldrig. Der prædikes om Evangeliet, om Kristus i Stedet for at prædike Kristus selv for de arme uddelagte Sjæle. Med andre Ord: Der leges Præst, Kirke og Menighed; der gives Anser for Kærne.

ikke blot indbildt fattige. Vi maa blive fattige i Aanden, for at Raaden kan fylde os og vi da komme til at gøre en og anden fattig rig, thi kun som fattige kunne vi gøre andre rige. Saaledes maa vi ikke blot selv stille os aabne for Raaden, men vort Samfund maa lige saa blive som fattig, for at kunne gøre vort Folk rige. Dog — vi skulle ikke blot aflades vor indbildte Rigdom og blive fattige; vi skulle ogsaa ilkædes; Kristus vil virkelig gøre os rige. Fori bestaar denne Rigdom i at faa al Gælden betalt — men ikke dette alene: nej! saa rige at vi kunne taale store Tab, idet vi agte alt for Skærn at være, alt for Tab for Kristus Skærn.

Angaaende Indianermis- sionen udtalte Missionær Nielsens Indberetning, at selv havde været raske, men blandt Indianerne havde en Del Eggdom heiset, hvorved der var blevet rig Vellystighed til Besøg og Hjalp. Ote sonnes ligt ganske vist med Utal, men det maa ikke betage os Mødet. 70 Møder var bleven afholdt paa 3 forskellige Steder. Søndagskolen var godt besøgt, Hverdagskolen talte ca. 40 Børn. Orget havde været til stor Glæde og Hjælp; de kom med stadigt til Sangen og Oplæsning.

Da Kristi evgl. luth. Menighed, Scranton, Iowa, foretoges optaget, indberetning, at selv havde været raske, men blandt Indianerne havde en Del Eggdom heiset, hvorved der var blevet rig Vellystighed til Besøg og Hjalp. Ote sonnes ligt ganske vist med Utal, men det maa ikke betage os Mødet. 70 Møder var bleven afholdt paa 3 forskellige Steder. Søndagskolen var godt besøgt, Hverdagskolen talte ca. 40 Børn. Orget havde været til stor Glæde og Hjælp; de kom med stadigt til Sangen og Oplæsning.